

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 168. Quandonam ob lucrum cessans vel alios titulos licitum sit pluris vendere ad creditum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

venditione attenditur solus valor & pretium , quo res valet in ordine ad communem usum & in communi aestimatione hominum, non autem in ordine ad peculiarem circumstantiam , quam emptor non tenetur manifestare ; tum etiam , quia si talis vena est pars agri , uti probat Lugo n. 107., ergo cum voluerit vendere totum agrum , voluit etiam vendere venam , & quamvis etiam dicatur esse fructus agri , tamen pretio aestimari non solet , nisi communiter cognoscatur saltem à venditore , alioquin habet se , atque si ibi non esset ; tum denique quia probabilis est sententia , quod tales venæ sint primò occupantis , uti cum Bonac. n. 12. docent velut probabile Less. Fill. & alii, licet oppositum insinuaverim tanquam probabilius n. 110. Ad 1. rationem in oppositum N. deesse æqualitatem , thesaurus enim vel vena ignorata non auget pretium in communi aestimatione hominum. Ad 2. N. conseq., quia vile pretium non est pretium gemmæ secundum communem aestimationem hominum. Ad 3: N. hic esse dolum. utitur enim jure suo, nec tene-
tur indicare , quod thesaurus vel vena sit in agro. Ad 4: Leges videntur loqui in casu , quo inveniens apprehendit thesaurum, volens facere suum, quando alter adhuc est dominus fundi , posset enim relinquere in agro , quo casu domino nihil obveniret; si autem emerit agrum, jam est dominus fundi, ergo ei debetur etiam altera medietas.

Q. 168. Quandonam ob lucrum cessans vel alios 943 titulos licitum fit pluris vendere ad creditum. R. §. 1. Licitum est absque alio titulo vendere pluris ad creditum , dummodo fiat intra fines justi pretii , uti rectè Mendo in stat. d. 6. n. 43., quia nunquam

Oo 5 tene-

teneris, per se loquendo, vendere infra sumnum
pretium justum, ergo multò minus teneris ve-
dere ad creditum, cùm hæc venditio plerumquā
habeat multa pericula & incommoda adjuncta.

244 §. 2. Ut liceat tibi supra justum pretium ven-
dere pluris ad creditum ratione lucri cessantis,
debent adesse sequentia, 1. Ut si hanc mercem
non vendidisses huic emptori, fuisses venditu-
rus alteri pro numerata pecunia; Ratio est, quia
alioquin non habuisses ex hac merce pecuniam;
quâ lucrareris, ergo non ideo tibi cessaret lu-
crum, quia huic ad creditum vendidisses. 2. Ut
tu illâ pecuniâ fuisses negotiaturus ante tempus,
quo solvetur, si enim mansura erat otiosa, non
ideo tibi cessat lucrum, quia ad creditum ven-
didisti. 3. Ut propter hoc, quod ad creditum
vendas, non ideo habeas plures emptores, alio-
quin sic compensaretur damnum tuum. 4. De
hoc tuo lucro cessante debet admoneri emptor
secundum dicta in simili de mutuo n. 864., alio-
quin involuntarius est ad excessum pretii. 5. De
hoc lucro detrahere debes, quantum expensæ &
periculum novæ negotiationis judicio boni viri
æstimantur: ita omnes, teste Spor. n. 31., ex qui-
bus patet raro excusari Mercatores ex hoc titulo
vendentes supra justum pretium nam dilatio so-
lutionis præcisè non est justus titulus accipiendi
plus, quia justum pretium rei secundum se est il-
lud, quo res valet, quando traditur, & per se lo-
quendo solutio futura est æqualis æstimationis
cum præsenti, secundum dicta n. 869.; & ideo
Roder. I. 3. q. 7. à n. 29. negat licere pluris ven-
dere ad creditum, ob carentiam pecuniae.

245 §. 3. Licere pluris vendere ad creditum ob
peri-

periculum non accipiendi pretium, docent cura
aliis Dian. p. 1. t. 8. R. 57. Less. I. 2. c. 25. n. 33.
aliique 20. apud Moy. t. 1. t. 6. d. 6. q. ult. n. 6.
Item ob periculum sumptuum vel molestiæ, quæ
probabiliter timetur futura in obtinendo postea
pretio, uti cum communi docent S.Thom.opusc.
73.c. 10. Sot. Bannez, Prado, Moy: n. 7. Steph. t.
4. d. 9. n. 66.; videri tamen potest fls. t. 4. d. 2.
n. 402.

Q. 169. Si nunc bono pretio vendantur, v.g. sal- 946
pe, & Titius omnes emat, ut factâ earum penuriâ ca-
rius vendat, an hoc monopolium sit illicitum. R. Salas
& alii affirmant: & quidem esse contra iustitiam
docent Ang. Silv. Nav. aliique cum Laym. I. 3. t.
4. c. 17. n. 41. & Spor. n. 103., Rationem dant 1.
quia sic injustè compelluntur emptores ad au-
gendum pretium. 2. Injustè subducitur Reip.
pretium medium & insimum. 3. Talis potest pu-
niri ob talē suppressionem mercium. Econtra
dicunt non esse contra iustitiam Mol. Turr. Bo-
nac. Fill. Less. I. 2. c. 21. dub. 20. Castrop. d. 5. p. 34.
n. 6. Dicast. I. 2. t. 9. d. 3. n. 164. Tambur. I. 8. t. 3.
c. 7. §. 11. n. 11. Burgh. cent. 2. cas. 19. fls. n.
403.; imò nec esse contra charitatem docent
Mol. & Lugo d. 26. n. 177., dummodo id faciat
solus Titius, non inducendo ad hoc etiam alios,
& supposito, quod id lege non prohibeatur, nec
ideo notabile damnum causetur Reip. Ratio ho-
rum est, quia ita fecit Joseph in Ægypto Gen. 41.
neque talis impedit alios, quominus etiam e-
mant, si velint; & differendo venditionem in
aliud tempus, utitur jure suo. Ad 1. rationem in
oppositum negant compelli, sed liberè jam e-
munt carius, quod neglexerunt antea emere vi-
lius.